

*Právní č. 11*

Matěj MĚŘIČKA, *Doufali jsme, že nám bude líp. Život českého učitele v druhé polovině 19. století a v první třetině 20. století*, diplomová práce, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze 2013

Matěj Měříčka věnoval své úsilí při vypracování své diplomové práce „osobě blízké“ – svému předkovi Vincenci Paulusovi (1840-1913). Nejde ale v žádném případě o „jubilejní spis“ u příležitosti jeho stého výročí úmrtí.

Matěj Měříčka pojednal ve své práci o učiteli, osvětovém pracovníku, (amatérském) historikovi a archiváři, organizátoru výstavy, zakladateli muzea, funkcionáři učitelského spolku, členu obecního zastupitelstva v širokém kontextu doby a změn, které ovlivnily zejména učitelskou profesí (Hasnerovy zákony).

Matěj Měříčka s pomocí Bourdieovy teorie kapitálu posuzoval jednotlivé aspekty působení Vincence Pauluse s cílem zjistit, co všechno jej přivedlo v životě k úspěchu. Svou práci rozdělil do několika kapitol, vnitřně členěných, otevřel ji pasáží nazvanou „Životopisy svatých“ – tedy obrazy, které nastínili autoři nekrologů Vincence Pauluse a obloukem přes analýzu životní dráhy se pak znovu k hodnotám, pojednaným v nekrologích vrací a odpovídá na otázky: Odpovídaly realitě? Vymykaly se?

Autor pro svou práci využil jak rodinný archiv, tak studoval v Soka v Hradci Králové a v řadě fondů v Soka v Chrudimi, ale také v LAPNP v Praze. Vytěžil i dobový periodický tisk. Oporou se mu při ponoru do jednotlivých profesionálních sfér Vincence Pauluse stala i příslušná odborná literatura (ve velké škále od dějiny pedagogiky, ale i školního provozu, charakteristiky a fungování obecních samospráv, spolků, dějin muzejnictví atd.)

Matěj Měříčka se rozhodl pro téma své diplomní práce z osobního zájmu a hlubokého zaujetí, dokázal při tom napsat práci, která může být využita v rámci fakultního výzkumu, ale může být v budoucnu přínosná i pro výzkumy dějin školství a místa učitele v nich. Svou práci rozvrhl uvážlivě, napsal ji kultivovaně, opatřil veškerými nezbytnostmi vědecké práce, ale nezapomněl ji okořenit i osobními názory „svého“ Pauluse: „Učitel jest divadelním hercem, děti publikum. Učitel musí umět více rolí, nejčastěji zamilovaných, dáváje najevo svou lásku k žactvu a svému povolání.“

Široké spektrum Paulusových aktivit, počet jeho životních rolí může přinést i bohatou diskusi při obhajobě.

Práci doporučuji k obhajobě a oceňuji ji jako výbornou.

2. září 2013

Doc. PhDr. Mag

